

[Horn.] problemet med, at udgifterne til de veje, som kræver store investeringer, forårsaget af store lastvogne, også bliver båret af disse. Jeg kan anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Niels Ravn: Om det foreliggende lovforslag vil jeg gerne sige generelt det samme, som jeg forstod hr. Horn var inde på, at set i relation til de planer, vi har med hensyn til vejbyggeri, og her tænker jeg først og fremmest på motorveje, er det jo et lille skridt frem mod målet, men dog et skridt, som vi noterer med tilfredshed, og jeg ved, at ministeren i og for sig gerne ville gå videre, men det er jo de økonomiske rammer, der gør, at vi ikke kan tage et større skridt denne gang. Det skyldes måske også, at selve bevillingssystemet ikke er helt tilfredsstillende. Jeg tænker på fordelingen af de midler, der kan anvendes til de veje, som staten står som bygherre for, og til det vejbyggeri, som er kommunernes, men jeg mener også at vide, at ministeren er opmærksom på dette forhold, og det kan måske tænkes, at der kan ske ændringer her fremover.

Når man betænker den jyske motorvejs længde — der står her i bemærkningerne, at det er begyndelsen til den jyske motorvej — og at det her drejer sig om 2,9 km, så må man jo indrømme, at det er en beskedn begyndelse. Jeg skal da villigt indrømme, at dermed er begyndelsen gjort. Vi har lov til at sige, at begyndelsen også er gjort andre steder; her tænker jeg bl. a. på Limfjordstunnelen og enkelte andre arbejder, men alligevel.

Efter disse beklagelser skal jeg ikke fremkomme med mange flere bemærkninger. Om de enkelte forslag har jeg kun at sige, at jeg finder, at det jo er svært at vælge. Når der er så mange steder, hvor opgaverne trænger sig på, så er det svært at udpege de forholdsvis få steder, hvor man mener man i det kommende år kan gå i gang med opgavernes løsning, men det er klart, at Nordsjælland er et af de områder, hvor trafikken presser på, og netop den motorvej, som her er skitseret fra Farum til Hemmingstrup, går jo igennem et område, hvor der foregår en meget stor befolkningsmæssig ud-

vikling, hvor vi tillige har en meget stor trafik op til de rekreative områder i Nordsjælland, så derfor er jeg tilfreds med, at ministeren foreslår dette vejarbejde fra Farum og nordpå fortsat og færdiggjort.

Jeg kan ligeledes udtale min tilfredshed med, at man nu går i gang med at bygge omkørselsvejen ved Kolding, som jo skal blive begyndelsen til den østjyske motorvej. Jeg må måske sige, at når det i bemærkningerne anføres, at generne ved trafikken igennem Kolding ved denne omkørselsvej vil blive afhjulpet, så har ministeren måske taget munden lige rigeligt fuld. Nogle af generne vil blive afhjulpet. Men jeg ved også, at ministeren er klar over, at ikke alle, slet ikke alle, vil blive afhjulpet med denne vej. Man vil lette, men der er andre problemer i og ved Kolding, som også presser sig på. Når man stopper op et umotiveret sted ved Harte, så skyldes det, ved jeg også, at på det tidspunkt, da man forberedte lovforslaget, var projekteringen af den videregående omkørselsvej ikke færdig, og jeg går ud fra, at man i og for sig kan regne med, at når man nu går i gang med det stykke, der her er nævnt, vil resten af denne omkørselsvej komme kontinuert.

Med hensyn til forlægningen af hovedvej A 13 oppe ved Skørping, så er det jo også et vejarbejde, som i høj grad er påkrævet. Alle vi, der færdes på denne vejstrækning, ved, at det sidste stykke af A 13 inden udmundningen i A 10 ikke er særlig hensigtsmæssigt, og selve indmundingen i A 10 midt i Skørping by er jo heller ikke af det gode. Derfor noterer jeg med tilfredshed, at man nu foreslår dette vejstykke forlagt. Jeg noterer med særlig tilfredshed, at man her kan kombinere, således at der i første omgang foretages en forlægning af en hovedvej og denne forlægning for hovedpartens vedkommende senere vil kunne indgå i den østjyske motorvej. Det er en udmærket form, og jeg håber, at det måske kan lykkes andre steder i landet at gøre noget lignende. Hvis det kan ske på denne måde, vil vi jo kunne komme hurtigere fremad.

Jeg bemærker, at man i forbindelse med forlægningen af hovedvej A 13 nævner, at man her for første gang, når det drejer sig om et vejbyggeri, som staten står som bygherre for, vil tage jordfordelingen med ind